

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

г-мил: sinizat@gmail.com, synpressbg@gmail.com

СОФИЯ, МАЙ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarhia.bg

ОФИЦИАЛНО ПОСЕЩЕНИЕ НА МОСКОВСКИЯ И НА ЦЯЛА РУСИЯ ПАТРИАРХ КИРИЛ В БЪЛГАРИЯ

Сборната св. Литургия в ПКСХП „Св. Александър Невски“

На 29 април 2012 г., Трета Неделя след Пасха – на св. Миронсони, като куминанционен момент на първото мирно посещение на Патриарха на руския първоиерарх Кирил, патриарх Московски и на цяла Русия, Българската православна църква и Руската православна църква, в лицето на Негово Свещейшество Българския патриарх Максим и на Негово Свещейшество патриарх Кирил, осъществиха най-благородното и дълбоко взаимно обещание, мислено в живота на човеште – свирястиятivot. То се случи по време на съборната патриаршеска св. Литургия, отслужена в ПКСХП „Св. Александър Невски“ в София – храм символ на саможертвената братска любов, единерната солидарност, всегряднатата благодарност и победа на православството.

Препълненост с духовност и вървация българя и руси патриаршески храм тържествено посрещна двамата патриарси за историческата богослужба, в която съзвучава и високосвещените митрополити и епископи на българския Св. Синод: Видишки Димитрий, Варненски и Великопреславски Кирил, Великотърновски Григорий, Русенски Неофит, Неврокопски Натанаил, Плевненски Игнатий, Старобългарски Галактион, Ловчански Гавриил, Пловдивски Николай и Доростолски Амвросий. От руска страна архирейските си молитви присъединява Волоколамският митрополит Изяурин и Солнечногорският епископ Сергей, редом с българските епископи: Стобийски Наум, Тиверийски Тихон, Аврамонски Елодий, Зеленски Йоан, Агатонхийски Борис, Константиански Антоаня и Бринички Григорий. Заседо с всички такъ съзвучава архам Двойниш, архам. Теостект, прот. Николай Балахов, стар. ик. Нелуц Опръ, глумяв Филан (Василев), стар. ик. Анкет Антонов, прот. Игор Якимов, свещ. Антоан Милошев, протодякон Владимир Назаркин и дякон Иван Петков.

Сред официалните гости бяха бившият президент на Р България Георги Парванов, бившият министър-председател на Р България Симеон Сакскобургготски, посланиците на православни държавя у нас, български депутати, директорът на дирекция „Вероизповядвания“ Емил Веселин и общественици.

Вечки в храма съгряднатата радостта от възкресното братско моление

От 27 до 29 април 2012 г. на официално мирно посещение в България бе Московският и на цяла Русия патриарх Кирил. То бе част от поредицата визити, които патриарх Кирил прави и в естрите пометисте православни църкви след импониращата си на 1 февруари 2009 г. на патриаршеска престол. Програмата за посетението на семейния патриарх включващите срещи с Негово Свещейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим и архиепископ от Св. Синод на БПЦ и архиепископ на патриарх Кирил на ордена „Св. цар Борис“; срещи с Президента, Председателя на Народното събрание и Министър-председателя на Р България; посещение в гр. Пловдив и отслужаване на Благодарствен молбен в пловдивския митрополитски храм „Св. Марин“; съборна св. Литургия в ПКСХП „Св. Александър Невски“; среща с руската общност в България и церемония по връчване почетната степен „доктор хонорис кауза“ на патриарх Кирил в Уни-БИТ.

на двамата престолители – Руския патриарх Кирил и Българския патриарх Максим. В края на св. Литургия бяха произнесени патриаршеските тържествени прозиви, които отразява многостранната взаимна подкрепа между БПЦ и РПЦ, убедеността, че еднинственото и еднинствеността ни трябва да бъдат преуможават, а Христовата любов между двете естрис-църкви и между двата народа – разгарна като най-добро свидетелство за обединяваната ни православна вяра, че в свят изпълнен със съблания и фалшиви ценности трябва да протоявстват само съсетите примери на християнската солидарност и християнския подвиг. (Съобщава на двамата патриарси четете на стр. 9 и 10.)

Българският патриарх Максим поздори на своя събрат патриарх Кирил Московски и Всеурския прекрасна голяма икона на св. равноапостоли Кирил и Методий като символ на тяхната обща закрила над нашите два православни народа.

Руският патриарх Кирил дари на Българския патриарх Максим нагърдния кръст и епитохие, а на катедралния храм „Св. Александър Невски“ – свещена утвар за отслужаването на св. Литургия. Патриарх Кирил съгрядно помози всеки път, когато тя се използва, да бъде измолван от Света Троица благословение и на Руската православна църква и руския народ. От името на църковното настоятелство на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ неговият председател Хиероноимски св. Тихон поздори на Руския патриарх Кирил молничаво копие на хмаровата икона на св. благоденен княз Александър Невски.

След тези трогателни митове произвучаа мошени многостранства и поздравително „Христос възкресе!“ – „Возмешно възкресе!“ – в силата на съборната православна вяра, надежда и любов.

Двамата патриарси, на България и Русия, дълго диваха свещо благословение на стотините богомолци, които ги приветстваха с гребинали очи и сърца, след което през патриаршеската катедрала бе направена обща снимка за спомен, увековечаваша това историческо посещение на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил у нас, за което и двете църкис-естри се надаяват да станат добри и обилни плодове.

Съгрядното богослужение на престолителите на РПЦ и БПЦ бе израз на неразривната им връзка и любов в Христа Господя, Който това ни и зашеца: да бъдем „всички едно“ както Ти, Отец, си в Мене, и аз в Теб; тъй и те да бъдеш в Нас едно“ (Йоан. 17:21).

Дисциплина ПАНАЙОТОВА

Светейшият Московски и на цяла Русия патриарх Кирил благослови българската земя и българския народ

«Наш мирът е благополучен за пребиваващ над тази земя и този народ!» – каза Негово Светейшество Московски и на цяла Русия патриарх Кирил при приветствието си в България. Той казва на 27 април в 17-ч. на летище „София“.

При съставянето от самоличната гавлата на най-многолюдната номестна православна църква бе посредствател от представителите на Българската православна църква – Техни Високосвещенства Виднишки митрополит Дометян, Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, Старозагорски митрополит Галактион, пресвещените Свобийски еп. Наум и Знепольски еп. Йоан, както и от г-н Емил Велинов, директор на дирекция „Вероизповедания“ при Министерския съвет, игумен Филип (Василев), настоятел на Покровното на Московския и на цяла Русия патриарх в София.

Сред посрещаните при самолета бяха и посланиците на Русия, Беларус, Украйна, Молдова и Казахстан.

Във ВПП-палата на летището в очакване на своя предводител бяха и останалите членове на руската църковна делегация, пристигнали по-рано същия ден, начело с Негово Високосвещенство Волоколамски митрополит Иларион, председател на ОВБС (Отдел за външноцърковни връзки) при Московската патриаршия. В състава на официалната руска църковна делегация влизат още: Солнечногорски епископ Сергей, викарий на Патриарха на Москва и цяла Русия, протоiereй Николай Владимирович Балахов, заместник-председател на Отдела за външноцърковни връзки при Московската патриаршия, протоiereй Игор Зотоявич Якимчук, сътрудник на секретариата на ОВБС по междуправославни връзки и заграницни учреждения, протоiereй Владимир Назаркин, Владимир Романович Логова, председател на Синодалния информационен отдел на РПЦ, и Михаил Геннадиевич Куксов, ръководител на личния секретариат на светейшия патриарх.

От името на Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Максим, приветстван с радост и братска любов привестване към светейния патриарх Кирил произнесе Виднишкият митрополит Дометян, който по решение на Светия Синод на БПЦ-БП приурожаване високия гост по време на цялото му посещение.

След кратко извлизане за медитите патриарх Кирил и съпроводяващите го лица се отправиха към Синодалната палата, където Българският патриарх Максим и членовете на Светия Синод на Българската православна църква го очакваха за отслушването на Благородствен молебен към Бога и за официален прием.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

Посрещането на Руския патриарх Кирил на летище „София“

Посрещане на патриарх Кирил в Синодалната палата

На 27 април 2012 г. бе поставено началото на дългоочакваната среща на най-високо ниво между представителите на Българската православна църква и Руската православна църква. На тридневно официално мирно посещение в България пристигна църковна делегация начело с Негово Светейшество Московски и на цяла Русия патриарх Кирил. Това е първата му визита у нас в качеството му на патриарх в рамките на двама и много голяма за двете сестри-църкви! София посрещна руската църковна делегация обилно и сълъчно.

Неговата визита започна с посещение в Синодалната палата на БПЦ. Там в параклис „Св. цар Борис“ бе отслужен Молебен и се осъществи средоразговор с архидякоте от Св. Синод на БПЦ в официални салони.

При влизането в Синодалната палата пристигна Негово Светейшество Българският патриарх Максим. Той със своите синодални параклиси „Св. цар Борис“, очаквайки руския си събрат, който – от уважение към най-старшия на всички в православния свят наш патриарх – взима Българската православна църква за своето четвърто по време календарно мирно посещение.

При тържественото посрещане в Синодалната палата в официални параклиси съставяха високосвещените митрополити и членове на българския Св. Синод: Симеоновски Йоаншвй, Виднишки Дометян, Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, Белоцирковски Григорий, Русенски Неофит, Неврокопски Назарий, Плевнянски Иларион, Старозагорски Галактион, Ловчански Гавриил, Пловдивски Николай, Доростолски Алархий, както и пресвещените епископи: Свобийски Наум – главен секретар на Св. Синод, Знепольски Йоан – викарий на Софийският митрополит, Велики Своян – викарий на Виднишкия митрополит.

В отпори по време на българския молебен съставяха високосвещените архимандрити Дионисий – началник на синодалния отдел „Богослужения“, Теодосий – представител на БПЦ-Българската патриаршия в подпорното ни в Москва, заедно с протоiereй Николай Владимирович Назаркин, протоiereй Иван Петков. Присъстваха още игумен Филип (Василев) и иеромонах Зотий. (Знепольски), съответно председател и духовник в Руското външно на Московския и на цяла Русия патриарх в София. Гост на тържеството бе и директорът на дирекция „Вероизповедания“ при Министерския съвет на Р България г-н Емил Велинов.

Заедно с духовниството в синодални параклиси се молиха за преуспяването на двата братски народа – българския и руския, и на двете Църкви – Българска-

По време на молебена в синодалния параклис

Срещна-разговор между двамата патриарси

Врчването на орден „Св. цар Борис“

Руския патриарх Кирил основа палатата бележка в почетната книга на Синодалната патриаршия

Обла съставя в приемния салон на Синодалната палата на архидякоте от Св. Синод и официалната руска делегация

цата Русия патриарх в София. Гост на тържеството бе и директорът на дирекция „Вероизповедания“ при Министерския съвет на Р България г-н Емил Велинов.

Заедно с духовниството в синодални параклиси се молиха за преуспяването на двата братски народа – българския и руския, и на двете Църкви – Българска-

След завършването на молебена и глупването на многогласния прозвучава възмимите приветствия на Българския и на Руския патриарх. (Следващите четене на стр. 3.)

Патриарх Кирил подари на българския си събрат и на Св. Синод знакова икона на Пресвета Богородица „Знамение“ която пааметет символ на избираният му за Руски патриарх в едноминутен руски храв-сбор през 2009 г.

Последва официалната среща между Руската делегация и Св. Синод в приемния салон на Синодалната палата, където отново бяха проинесени възмимите тържествени приветствия. От името на Българския патриарх спомогна Свобийският епископ Наум. (Следващите четене на стр. 3.)

На светейшия Руски патриарх Кирил по решение на Св. Синод бе връчен български църковен орден „Св. цар Борис“ като израз на особено уважение и признание.

В отговор на отговор патриарх Кирил благодари за високото отличие и говори за това, колкото тесно е връзката между нашите Църкви. (Следващите четене на стр. 4.) Възмимата любов и благодарност струи от всеки ред в тези паметни текстове, проинесени, за да увековечат неразрушимата връзка между Българската и Руската православна църква, която през вековете винаги са споделяли в Името Христово мистичния си онит, духовната си и интелектуална мощ, помислената си и издигнатата култура, и са отдавали материални средства, услуги и учителски кадри, и дори живота на своите членове за добруването на единствените си братя и сестри.

Патриарх Кирил на свой ред покори на Българския патриарх Максим ювелирно пасално яйце като символ на живота във Възраждането Христово и на пасалната радост, в която се намираме.

Последва продължителен разговор между руските гости и членовете на Св. Синод на БПЦ-БП. След това Негово Светейшество Московски и на цяла Русия патриарх Кирил изписа своите паамететни бележки си и ондиканите на Българската патриаршия, благопожелавайки Бог да благослава и укрепява Българската православна църква.

Делегация
ПАНАЙОТОВА

Снимките в броя са на синодалния фотограф Атанас Дилитров. Илюстрации са снимки и на Неделка Нешева (Щовидишкия митрополит) и С. Власов (ОВБС).

ПРИВЕТСТВЕНИ СЛОВА В СИНОДАТА ПАЛАТА

Прибавствено слово на Българския патриарх Максим към Московския и на цяла Русия патриарх Кирил

Ваше Светейшество, Обичи в Госнода Светейши Предстоители на сестрата Руска православна църква,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

С искрена обич и високо уважение искам да изразя моята радост и радостта на Св. Синод на Българската православна църква, че мога да Ви поздравя на това свещено място във светия чертог на сестри равноапостолен цар Борис-Михаил – Покръстител на българския народ, който е ярко светило на всеръководното и правдиво небе и несъмнена звезда на небосводна на богоблагословената българска земя.

Българската православна църква е честита да има като свой скъп гост Вас, Светейшество Светейши Кирил, Патриарх Московски и на цяла Русия, който е приречен от избрано руското правителство. Днес със толкова радост посрещаме Ваше Светейшество и Вашите високи съпътници в синодалния параклис, в сградата на Св. Синод. В това гостуване виждаме много скреплене на вечностните връзки между сестрите църкви-сестри, тъй като Вас преобладават на всички нас благословението на сестрата

Руска църква и ще отнесете от тук благословието в св. равноапостолен цар Борис, на св. Йоан Рилски и на всички български свети.

Нека Всемилостивият Бог щедро да дарува дарова и благословение на Ваше

люблюлюбено Светейшество и на многоуважаемите Ви съпътници за преуспяването на сестрата Руска православна църква, за по-нататъшния разцвет на Вашата велика Родина, за вечната любов между нашите братски Църкви и народи! Амин.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Прочислено по време на Мозебена в синодалния параклис „Св. цар Борис“ на 27.04.2012 г. – непосредствено след пригласението на светейшия Руски патриарх Кирил.

Слово на Българския патриарх Максим при отличаването на Руския патриарх Кирил с орден „Св. цар Борис“

Ваше Светейшество, Обичи в Госнода брате и съслужителю, Ваши Високосочесности и Прочесности, скъпи гости от Руската православна църква, уважаеми представители на българската държавност,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Радост и благодарност изпълват сърцата ни в този благословен ден, когато Ви осмисляват първото си посещение на Руската православна църква – Българска катедра в качеството си на Московски и на цяла Русия Патриарх и Първосвещител! Радост от знаменито – в Светия Дух – обичие и благодарност за това, че Бог постави частно на братската Руска православна църква именно Вас – ревностни и боголюбиви служители на Неговите Тайни, добър пастир на поверена Ви от Него вибор! За нас в Руската църква тези дни са още едно тържество на православното единство и обичието си свидетелство пред света. Днес всички ние – клир и миряни на Българската Патриаршия – се радваме че Ви имаме сред нас – скъпи съпътници на Църква и на Отечеството ни!

Познаваме и помимим Ваше Светейшество още като млад клирик на Московската Патриаршия, когато – по ръководителство на свещените наставници от миналото – Вас възникне и възвръхате на благословеното поприще на доверителни и междувластовителни отношения, изпълваемите с усърдие владжките Ви от Симеоновачливото на Руската православна църква послушание. Имаште честа и радостта да Ви посрещаме сред нас още като армяноритен, списков, архиепископ и митрополит. Не можем да забравим и плодотворно от дейността Ви на попрището на духовното образование и възпитание. На всяко място, където Бог Ви поставеше във Ваше служение на сестрата Църква, Ви по съвета на апостола – проявяват „ревност за по-добро добро“, затова Ви и вие и поканен „дълго още по-превъзходен“ (1 Кор. 12:3). Затова и веста за павания изгуби Ваш верен и отгаван така скъпата за насметта ни, като Църква и народ, Московска Патриаршия ни изпълни с толкова много радост и надежда за бъдещето както на нашите две сестри-църкви, така и на сестрата Православие!

Надяваме се и вярваме, че в лицето на Ваше Светейшество традиционно тогилте и добродително братски връзки между нашите сестри-църкви ще се задълбочават още повече – за слава Божия и съвместно свидетелство за спасителни истини на сестрата Православие, та „единството и в един уста“ да славам Божия и Отец на Госнода нашето Христе Исуса (Рим. 15:6). Уверени сме, че в лицето на Вашето свидетелстване ще продължат да се задълбочават доверителни и междувластовителните връзки, а особено – нашите съвместни синодически усилия към свикването и провеждането на Светия и Велик събор на Православната църква, за чиято подготовка Московската Патриаршия има своя изключително важна и почетна роля, благодарен свят овчак.

Ваше Светейшество,

Хилядолетни братски взаимоотношения свързват нашите две църкви и нашите две благоговейно прославяния народа. Помощта и подкрепата, които сме получавали в дни на изпитания от стра-

на на Руската православна църква и на православна Русия ще остават винаги в паметта ни като Църква и народ, за да свидетелстват за истинността на Христовата посылка, че „никога никога долен позовавам от тук, да позовам пощата си за своите пригити“ (Йоан. 15:13). Винаги ще оставаме признатели за стореното за нас от Вашите предци през вре-

ме на османски период, винаги ще помним усърдните конти с своето време полагана припомнението руски йерарси за преодоляване на схизмата, десетилетия наред тровела църковния ни живот, никога няма да забравим подкрепата, която Ви имаме сред нас – скъпи съпътници на църква в годините на достоянствена разкол в родната ни Църква. Рададем се и на признанието, което и нашият скъп мирянин привнес към Сестрата Рус с колчан и получаване в Русия, свидетелство за което била тържествата във връзка с 600-годишнината от блаженото усилние на Киевския, Литовския и Московски и на цяла Русия митрополит Кириан Цамбъл.

Днес, в началото на третото хилядолетие от явяването на път за Бог, Словото е радост можем да констатираме, че така положителна дарова основно скъпите братски взаимоотношения не е само спомен от миналото, но още и живи и действат вест, който ние, наследниците на св. Кирил Московски и на всички достоянствени български и руски йерарси от далечното и близкото минало, свето павим и неотклонно следваме в живота си и в своите действия; че любията и взаимното доверие, които винаги са били активната сила на нашите взаимоотношения, не само не са осекдени, но напротив – възвратат за слава Божия и доброто на Неговата света Църква и на сестрата Православие. Надяваме се и вярваме, че това благоговейно от Бога сътрудничество ще продължава и напред, че братолюбивият диалог в полза на сестрата Църква и светото Православие ще се задълбочава, че винаги ще павим запознато ни от Апостола „единство на дуда чрез врълките на мира“ (Еф. 4:3). Добре дошли, Светейши владико!

Като вървя на високата оценка на личността и делото на Ваше Светейшество Светият Синод на Българската православна църква – Българска патриаршия еднолично реши да Ви удостои с най-високото отличие – ордена „Св. цар Борис“ за особено високи синодически усилия към свикването и провеждането на Светия и Велик събор на Православната църква и благодареният паванен български народ. На многия и благавата Вас, Ваше Светейшество!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Прочислено в приемния салон на Синодалната палата на 27.04.2012 г.

Приветствено слово на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил към Българския патриарх Максим

Ваше Светейшество, Ваши Високосочесности и Прочесности,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Съвсична радост приветствам Вас, Ваше Светейшество, и скъпите събратя архимандрити.

С благодарност към Бога съхвърлям във връзката българска земя, започвайки своето мирно посещение в пределите на сестрата Българска църква.

Многоговеки неразривни връзки на любов свързват нашите църкви. В основата на нашата духовна общност стоят трудовете на славянските просветители – светите Кирил и Методий и техните ученици. Нашето съвиеие в любовта се покли вярху фундамента на сестрата православна вяра и е скрепено от жертвения подвиг на предците ни.

Радвам се да Ви виля в добро здравие, Ваше Светейшество, най-старшия предстоител във вселенското Православие.

Приветно ми е да се срещна отново с армирелите на Българската православна църква. Ад поздравям всички от тях отрядни новесе от едно десетилетие.

Аз много пъти съм посещавал България в битността си на предстоител на

Отгуда за всички църковни връзки на Московския Патриархат. Но в чувството ми на предстоител на Руската православна църква – това е моята първа нитя.

Да даде Бог тя да премине усилно да открие нова страница в историята на братските взаимоотношения между нашите църкви, толкова богата на известни имена и славни събития.

Мирът Христос и Неговата безценна милост да пребъдят винаги в Русия Светейшество и в сестрата Българска православна църква.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Превод: Десислава ПАНАЙОТОВА

Прочислено в синодалния параклис на 27.04.2012 г.

ПРИВЕТСТВЕНИ СЛОВА

Слово на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил при получаване на ордена „Св. цар Борис“

Ваше Светейштво,
Визлюбени събратя архиереи!
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

За мес с година месг да получа дие най-високата награда на България – православна църква – орден на светия благоден и равноапостолни цар Борис. Когато предстоител получава награда на църква, това става не толкова заради лични заслуги, колкото в знак на наше то единство в Христа. Мосто награждаване е орден на основателя на българското Православие – св. цар Борис, пред всичко за това колко тясна е връзката между нашите църкви.

Удивително сходни са историческите събития на Руската и на Българската църква: както народът на България, така и народът на Киевска Рус са получили своето кръщение заради волята и усилията на своите мъдри управници, които сража са били обврени от светината на вярата Христова. Словото Божие говори: „сърцето на царя е в ръката на Господ, като поточе водни: Той го насочва, както поточе поиска“ (Притч. 21:1). Доволя израето на духовното прозрение – и свети цар Борис придобил вярата в Единия истинен Бог, „Който е сътворил земята и водите, морето и всичко, што е в тях“ (Девн. 14:15), привел към кръщението народа, което Промисълт Божий поверил на неговите граждани. Чрез това велико историческо деяние той дал пример на владетели на други страни, позволял началото на християнизацията на своите поданици. И този добър почин получил продължение в руските земи.

Кръстелата на Русия са, равноапостолни княз Владимир, започнал да търси истинната вярa в онези времена, когато в България вече съществувала авторителна поместна православна църква, възглавявана да патриарх. Затова, когато той реши да приеме итночупораславната вярa в се обвързал за това към Константинопол, за християнското просвещение на Русия бил използвали славянското православие богослужение и църковна книжовност, съществували тогава в Българското царство. А колкото млади монаси, свещеници и учители наели от България в Киевска Рус, да се потрудат в делото на християнското просвещение на нашите предци! Тези първи хора продължили месата на светите равноапостолни цар Кирил и Методий на руска земя и ние винаги с дълбо-

ка благодарност си спомняме за тях и техния мисонерски подвиг.

Историята възобнови се, а мисонерство върши свидетелство за наше духовно родство. Например свети Кирил, ученек на известния свещеник Търновски Патриарх Евтимий, носителя на исихастската Атонска традиция, станал не просто митрополит Московски и на цяла Русия, но и в структурно-териториално отношение с другите руски подвижници особено много се потрудал за укрепването на Православие то в Русия и за нейната защита от враговете.

По така нашия нашите народи са се оказали съединени чрез крепки духовни връзки. И когато започнало великото дело за Освобождението на България от османско иго, руското повество съело за свой братски дълг „да поможат днута си за своите приятели“ (Иоан. 15:13).

Днес обществото, от което се излъскват вярата в Христа Спасителя и традиционните християнски ценности, остро се нуждае от съхранението на историческата памет за християнските корени на европейската цивилизация. И върху нашите братски грехи дежа високата отговорност за това, откъмнатие от тях народи да не се поддават на събъзнатия на съвременния свет, но да се стремят към единение помежду си върху установената основа на общата вяра.

Увервам Ви, че ние сме готови и заедно съвместно със светата Българска църква и другите поместни православни църкви неспрестанно да се трудем за засилването на богоуповаданото единство на православните християни, за разширяването на нашето двустранно взаимодействие по тези направления, които ние днес ще набележим.

Ваше възлюблено Светейштво! Оне дни път Ви благодаря за топлия прием и за високата награда.

По молитвите на светия благоден и равноапостолни цар Български Борис да Ви изплати Господ мир и благодатно укрепване на телесните и душевни си, да утвърди светейшата Българска църква и да засили онеи братски връзки, които отидна свързват нашите църкви и откъмнатие от тях народи.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Провод: Десислава ПАНАЙОТОВА

Процесията в празнична салон на Синодната палата на 27 април 2012 г.

Среща на Руския патриарх Кирил с Президента, Председателя на Народното събрание и Министър-председателя на Р България

Програмата на визитата на Негово Светейштво Московския и на цяла Русия патриарх Кирил включва и срещи с най-висшите държавници на Р България – Председателя на Народното събрание, Президента на страната и Министър-председателя. Срещите се състояха в ранния следобед на 28 април. Заедно с патриарх Кирил в срещите взеха участие и членовете на официалната делегация: Волоколамскит митрополит Иларион, председател на ОБВЦ, Солнеченгорски еп. Сергей, ръководител на Административния секретариат при Московската патриаршия, прот. Николай Балашов, заместник-председател на ОБВЦ, прот. Игор Якимчук, секретар на ОБВЦ по международноване отношение, игумен Димитрий (Василиев), настоятел на Руско пловдивско в София, и М. Г. Куксов, ръководител на личния секретариат на Московския патриарх.

От българска страна на срещите участваха: заместник-председател на ОБВЦ, секретар на ОБВЦ по международноване отношение игумен Димитрий (Василиев), настоятел на Руско пловдивско в София, и М. Г. Куксов, ръководител на личния секретариат на Московския патриарх. Срещите се състояха в ранния следобед на 28 април. Заедно с патриарх Кирил в срещите взеха участие и членовете на официалната делегация: Волоколамскит митрополит Иларион, председател на ОБВЦ, Солнеченгорски еп. Сергей, ръководител на Административния секретариат при Московската патриаршия, прот. Николай Балашов, заместник-председател на ОБВЦ, прот. Игор Якимчук, секретар на ОБВЦ по международноване отношение, игумен Димитрий (Василиев), настоятел на Руско пловдивско в София, и М. Г. Куксов, ръководител на личния секретариат на Московския патриарх.

От българска страна на срещите участваха: заместник-председател на ОБВЦ, секретар на ОБВЦ по международноване отношение игумен Димитрий (Василиев), настоятел на Руско пловдивско в София, и М. Г. Куксов, ръководител на личния секретариат на Московския патриарх.

Првата си среща високопост гост осъществи с президента Росен Плевнелиев в сградата на Президентството. При разговор патриарх Кирил отбеляза, че българският, руският, белоруският, молдавският и украинският народи имат обща духовна и нравствена основа, потопожена от св. братя Кирил и Методий, която е имала огромно цивилизационно значение за формирането на системата на ценности, определяла в продължение на векове живота на хората; че на-

шите народи имат общи цивилизационни код. При всички политически обстоятелства и исторически промени тази основа на нашето дълбоко единство остава непоколебима и никога политик, който не влиза това предвид, а жива срещу общото течение на историята, няма да бъде успешен политик.

В хода на беседата бяха засенгати теми като: християнското разбиране за свободата, необходимостта от осмисляне на християнските корени на общоевропейската цивилизация, започнала с християнската идентичност за бъдещето на европейските континенти. Двете страни разговаряха за взаимоводействие на традиционните религии, приобщаването на подрастващото поколение към основите на религиозните традиции, в това число и в рамките на преподаването на предмета „Религия“ в средните училища. Предстоителите на РПЦ споделиха опита си в извадането на висшето в съвременна Русия.

В разговора си с председателя Бойко Борисов патриарх Кирил напомни, че православното не е само обща, традиция, а светостите, а че съвременните хора, в това число и политиките, не трябва да гледат на него като на нещо архаично, а като на нещо, на което човек трябва да основа своя живот.

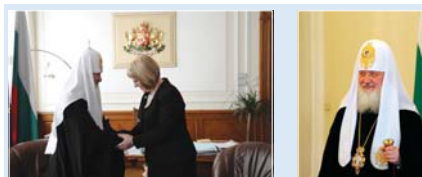
Новата на православната традиция в Словото Божие, а то винаги е актуално.

Патриарх Кирил изказа мнение, че една от опасностите за християнската цивилизация, в това число и европейската, е че да се възприемат християнските ценности като нещо минало. При такава възприемане на религиозната историята се въздържат нови ценности, които дават пълна автономност на човека като личност и възможността човек сам да определя какво е добро и какво зло, като това погрешно се счита за свобода. Но такава разбиране за свободата крие опасност, защото ако няма общо разбиране за основополагащите постулати, човешкото общество ще са стовизмира и ще бъде лесно манипулирано чрез средствата за масова информация.

В хода на беседата бяха засенгати и темата за религиозното образование. Светейшият патриарх Кирил казава за всевъзможността да се запази напред: православие, ислям, юдаизъм, будизъм или светска етика.

По време на срещата с председателя на МС Цецка Цанева бяха засенгати темата за глобализацията. Светейшият патриарх Кирил отбеляза, че този процес има положителни и отрицателни страни, като опасността за размишляване на културата и духовната идентичност на народите.

По думите на Негово Светейштво, загубата на самоидентичността у народите води към разрушаване на свързването с него нравствен консенсус. „Защото не е друго, освен отражение на общия морален консенсус в юридическа плоскост. И ако законът не съответства на моралния консенсус, той става несправедлив, носи отрицателно влияние и разрушава човешките нравствени ценности“ – каза патриарх Кирил. Той подчерта, че когато в отделни страни се правят опити да се легализират несъответстващи на моралния кодекс явления, като например бракове или евангелизация, това води до понижаване значението на правото и закона.

Руския патриарх Кирил с председател на МС Цецка Цанева

Срещя с председателя на Р България Росен Плевнелиев

Министър-председател Бойко Борисов връчва дар на високоса гост

ПОСЕЩЕНИЕ НА РУСКАТА ЦЪРКОВНА ДЕЛЕГАЦИЯ В ПЛОВДИВ

Съборно богослужение в митрополитския храм „Св. Марина“

Огромно множество духовниство и миряни бяха изпознали пловдивския митрополитския храм „Св. Марина“, двора на светата Митрополия, в който се намира храмотъ и околните улици, за да приветстват с добре дошли светицата Московска и на икона Русия патриарха Кирил и по-късно да го гледат и да получат неговото патриаршеско благословение. Присъствувашат гости и покровители, които се подкрепяват с радостни възгласи: „Христос воскрес!“ и „Во истину воскрес!“

В центъра на осянени с платки и транспаранти приветстващи двамата патриарси гр. Пловдив, патриарх Кирил бе посрещнат от местния народни носии, след което шестине начело с хоругви и оркестър се отправя към митрополитския храм „Св. Марина“.

Придружаван от Негово Високопреосвященство Пловдивския митрополит Николай, Московският и на икона Русия патриарх Кирил влезе в митрополитския храм, където бе приветстван с братско целуване от Негово Свещейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим. След като Руският патриарх и Софийският митрополит Максим се обърнаха към архирейския трон с митрия и жезъл, а Българският патриарх Максим – на специално приготвен за него трон, бяха седнали на благодарствения молебен.

На светицата Руски патриарх съпроводиха: архиепископ от българска страна – високопресвещения митрополити: Пловдивския Николай, Видинския Дометий, Славенския Йосиф, Великотърновския Григорий, Русеския Неофит, Плевенския Игнатий, Доростолския Амвросий и пресвещеният епископ: Стойбишкия Назум, Знепольския Иван, Величкия Своян, Траянополския Кириак, Констатишкия Агатов, Аграфонският Борис и Браннишкия Григорий, и архим. Дионисий; от руска страна: Негово Високопреосвещенство Волоколамския митрополит Изидор, пресвещеният Солнечногорски епископ Сергей, праректор Николай Евлазов и праректор Игор Якимчук. Както и архим. Дионисий, началник отдела „Богослужение“ при СВ. Синод на БПЦ, г-н мей Филан (Василев), настоятел на подворнието на Московския и на икона Русия патриарх в София, архим. Токсидий (Димитров), настоятел на подворнието на Българската патриаршия в Москва, стар.

ик. Нелци Опра, представител на Румъския патриарх у нас и др. В богослужението взеха участие и продължат Владимир Назаркин, член на руската официална делегация, и архим. Иван Александров от Пловдивския епархия.

В края на молебна приветствие към високите гости пронесе Пловдивският митрополит Николай. В него архирействата останаха любов и насладата радост, с която Пловдивската православна църква посрещна светите гости. «В благодарствено отсъствие с Божия закон, с Божие слово».

В примера на св. Марина, неиното отсъствие от радок, слава, власт – всичко, за което мечтат и съвременните хора, светицата патриарх изтъква, че не бива да се съвместяват чернотата към Христа с живот в съответствие с потребителските лъжливи ценности, че в центъра на нашия живот трябва да бъде Христос и тогава всичко останало ще се изпълва с неговия и неизменен смисъл; и човек ще има пълнотата на живота.

Накрая патриарх Кирил благодари сърдечно на Негово Свещейшество за усилката му да посетят в Пловдив, за да се помолат заедно, като споделят, че е дълбоко трогнат и ценя ползата, която патриарх Максим е посещавал; благодари и на митрополит Николай и на събратята архирействата, които участват в съборната богослужба, и на всички духовници и миряни, успели да влязат в изпълнението на храм и останали на крака; за това, че са се събрали в такава митрополия, за да го приветстват и да споделят с него съвместната молитва. И благодари «Нека Господ да пазя България, нека Той пазя страните на Светата Рус – Русия, Ук-

раина, Беларус, Молдова и другите страни, обграждани от Руската православна църква. Нека Господ да сведе милостта Си към този град и неговите жители!» (Съобщено четене на стр. 8.)

В спомени на тази паметна среща Негово Високопреосвещенство митрополит Николай поведе на светицата патриарх Кирил патриаршески омофон и епитрахил, като изтъква, че това е първият път, когато с такъв си съномия Пловдивска епархия и да отправя молитви към Бога за неиното църковно издължение.

Патриарх Кирил, от своя страна, дари на храм „Св. Марина“ икона на Божията Майка – „Зименик“, а личен митрополит Николай – златни сиголине и кръст, изработени по повод 65-годишнината на светицата Русия патриарх, освещено украсено яйце с лика на св. Николай Мирликийски, покровителя на Пловдивския митрополит.

Богослужението е огласено от митрополитския хор „Св. ап. Ерм“ за източно песне, хора при митрополитския храм – западно песне, гостуващи от Русия църковен хор „Анастасия“.

След молебен Предтежата и Светица, архирействата гости се отправиха по поканата на Пловдивския митрополит Николай към митрополитския дом. В двора около дома десетки гайдари удивиха гостите със своите изпълнения на автентична роменска музика.

По време на братската трапеза отново бяха размениени приветствия от митрополит Николай дайте домакин и от името на гостите на Пловдивския епархия – Волоколамския митрополит Изидор.

На тържестве светицата патриарх Кирил остави паметна бележка в Кодекса на Пловдивския митрополит, която гласи: „Срещата с множество свещенослужители, явяващи граждани, приветствани със своите светици занаднично Московския и на икона Русия, изпълни много сърце и радост. Нека миналото, живо и в днешния ден, да продължи и да поддържа голямата традиция на руско-българската дружба и братство. Благодарна на Светейшият патриарх Максим и на Високопреосвещения митрополит Николай за братското гостоприемство и искреност, за чистотата на добрите им чужества!“

Александра КАРАМИХАЛЕВА

Поклонение на хълма на Освобождителите

Литийно шествие през центъра на гр. Пловдив

Посещение в двора на храм „Св. Марина“

Молебен в митрополитския храм „Св. Марина“

Двамата патриарси по време на молебен в Пловдив

Патриарх Кирил благославя българското свещенство

ПОСЕЩЕНИЕ НА РУСКАТА ЦЪРКОВНА ДЕЛЕГАЦИЯ В ПЛОВДИВ

Приветствено слово на Пловдивския митрополит Николай към Московския и на цяла Русия патриарх Кирил

Ваша Светейшество, Вашия Благословенствена и Преосвященства,

Уважаемия г-н Облестен управител, уважаемия г-н Градоначалник и представителите на българската държава,

Ваша преосвященствена, Богородици отив, Възлюбени в Господа братя и сестри,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Ваше Светейшество, Свещетий Предстоятелю на светата Руска православна църква,

Велика е радостта ни, че в тези светли дни, в които сме призовани да се възрадваме и развеселим от лара на всеобщиото Христово Възкресение, ние сме чести да посрещем в нашия богосластен град и боготърнатима ни епархия и прегрънем със сърцата си Вас, Свещетий наш Владико, Предстоятелю на светата Руска православна църква.

В богатите съкровеници на нашите славянски епископи не достигат прегръте, за да изразим благодарност на осветения ни клир и христоловното паство на Пловдивския епархия, за честа, която ни оказвате с присъствието си сред нас. Разбираме, че времето на кратки Ви срещи в нашето Отечество не Ви позволява, както сигурно бихте искали, да посетите повече български манастири, да се помолите в великите свети манастирски обители и да се срещнете с всички наши православни братя и сестри, за които Вашето посещение е благоволение и благославие. Наивам се при Вас бяха били посещения да дайте и тях със същата радост, която дарявате нас и Пловдивската епархия и църква.

Впрочем искам веднага да Ви се извиня за няколко коментари и нашите медии, които със сигурност са Ви осаджали. Те показват колко много имаме да се трудим всички ние, архереите и клириците на Българската православна църква, на определените ни дялове от Божиата нива, за катализатори за просвещението и просветлението и Хризма на нашия изстрадал и измъчен народ. Това показва отново така колко нужни са на православните народи един постоебен обмен, едно непрекъснато литургично и чисто човешко общование. За да имаме достъп нас до посещения характера на нещо извънредно, а да се превърнат в това, което трябва да бъдат: норма на духовно и истинско православие, което обхваща всички свети православни църкви и между православните

християни от всички народи по света. За съвместност, общност и подкрепа в сижделство на светото православно и в тежките, но благодарити трудове на Божиите служители.

Великото интензивно обществени коментари, свързани с посещенията, които получихме, са много по доказателство, че отношениата между нашите църкви не са от рутинни, обикновени характер. Може би това е израз на дълбоко акорението чувство, че тези отношения са спечелени. Да, те са точно такава. Шем ни позволи да помислим, а изключително думи, адресирани по-скоро към нашия народ, за да поясня защо според мен това е така.

Вашето посещение и анализирана е политическата история на отношенията между нашите народи. По-голямо популярно, особено в нашите епископи, е историята на духовните ни, междуцърковни отношения. Вероятно по-често трябва да кажем, че в нашия свят нямаме никакво отношение, което е възможно да бъде разбрано, по който то е станало в начално, по който то е именно в крие изсържувателна сила на православното.

От този миг съдайте между нашите народи са се свързали неразривно и заживели. Историата на нашето общение, на нашите църкви с истори на сижделността. В средните векове, когато са настъпили тежки времена, от нашите дивотелни на север са търждали редици мисли и сещениета. Те не са носели ни на славянската писменост. Сещениета на средновековната българска държава са иррационални души са тържествата на православното във Вашата страна. Тези православна душа ни е била свързана чрез първите сещениета на новата българска държава, получили духовното си образование в Русия. Митрополит Кирил

и отстъпвал да тържествата за Русия, за да предава съкровението на православното. Николко века по-късно Найден Геров се е върнал от Русия, да служи на епархиятската пловдивска църква и да постави так началото на връзка на славянската писменост и култура.

В този град започна движението, довел до възстановяването на автокефалията на Българската православна църква и признаването на българския народ като самостоятелно, но неразделна и равнопоставена част от православното семейство. Сълидарността, която сме получили по този път, от православните наши руски братя не може и няма как да бъде забравена.

Неседмо са пътищата Божици, но когато те многократно се кръстосват, то това е ясен знак, че Бог иска да ни каже нещо. Него много ясно. Че съдайте на нашите народи са свързани. Не чрез войни или чрез политически договори. А чрез православната наша община. Такива са историческите факти - факти, които за мимолетно изглеждат неразбирателни, а са много лесно да се разбират. Ако се разберат илюменето на сещениета понятието: християнска братска любов и православна сижделност. Да си православен, означава да общаваш братя си. Да си сижделен с него. Без усурворник. Безкористно и без да очакваш благодарност. Да му помагаш, когато е в нужда и да можеш да раз

бирани е отстъпвал да тържествата за Русия, за да предава съкровението на православното. Николко века по-късно Найден Геров се е върнал от Русия, да служи на епархиятската пловдивска църква и да постави так началото на връзка на славянската писменост и култура.

В този град започна движението, довел до възстановяването на автокефалията на Българската православна църква и признаването на българския народ като самостоятелно, но неразделна и равнопоставена част от православното семейство. Сълидарността, която сме получили по този път, от православните наши руски братя не може и няма как да бъде забравена.

Неседмо са пътищата Божици, но когато те многократно се кръстосват, то това е ясен знак, че Бог иска да ни каже нещо. Него много ясно. Че съдайте на нашите народи са свързани. Не чрез войни или чрез политически договори. А чрез православната наша община. Такива са историческите факти - факти, които за мимолетно изглеждат неразбирателни, а са много лесно да се разбират. Ако се разберат илюменето на сещениета понятието: християнска братска любов и православна сижделност. Да си православен, означава да общаваш братя си. Да си сижделен с него. Без усурворник. Безкористно и без да очакваш благодарност. Да му помагаш, когато е в нужда и да можеш да раз

читан на него. На блажен е колто лара, защото азку че се мрут, колто придобиване в общуватието помежду си, ще спаст хилиди, дори милиони хора и ще ги приведе към Господа Христа.

Ваше Светейшество, От мое име, от името на всички клирици и верници Божи народ на дренепровидялата Пловдивска епархия Ви приветвам с радостния пожелание: „Благословен градю во имя Господне“.

В заключение, Свещетий Предстоятелю на родината ни света Църква, Свещетий наш отче Максим! Към Вас искам да се обрнем на Ви искам до името на Вашите верни синове и дщери от Пловдивската епархия и всички православни за това, че придурихте Вашия височайши гост в това посещение сред нас. Искам да Ви изразя мое колдественост на такива отечески сижделности, не, ищност представляват духовна отговорност на нас. Искам да Ви уверя, Ваше Светейшество, че до посещения на Ви дъщеря на нас няма да има по-важната задача от това поправил милостта, с която винаги сте си общували и израз на които е в този ден на духовна радост. Знаем, че това, което ни възляга и което очакват от нас, е изсървно и не откъдано да назим в този дренен град свещената православна вара, чиста и осветелна - такава, каквото са ни и завешалите свети отци на Църквата и нашите безбрийни съществености. От свои страдания ищност колдественост просим, никога да не ни забравяте в първостепенностелските си молитви; да и не си оставите без Вашата отеческа подкрепа, на сещениета и съвет. Каккото всички от нас, с Божията и Вашата помош ние ще направим. За честа, изпротетата и славата на Българската православна църква в диоцелта на богославената Пловдивска епархия!

На много и блага лебта, Ваше Светейшество!

Движенето, не само ще бъде започнато и нашата обща история, но ще направим своето място и на страннието на съвременната история на светото Православие. Не чрез войни или чрез политически договори. А чрез православната наша община. Такива са историческите факти - факти, които за мимолетно изглеждат неразбирателни, а са много лесно да се разбират. Ако се разберат илюменето на сещениета понятието: християнска братска любов и православна сижделност. Да си православен, означава да общаваш братя си. Да си сижделен с него. Без усурворник. Безкористно и без да очакваш благодарност. Да му помагаш, когато е в нужда и да можеш да раз

бирани е отстъпвал да тържествата за Русия, за да предава съкровението на православното. Николко века по-късно Найден Геров се е върнал от Русия, да служи на епархиятската пловдивска църква и да постави так началото на връзка на славянската писменост и култура.

ПОСЕЩЕНИЕ НА РУСНАТА ЦЪРКОВНА ДЕЛЕГАЦИЯ В ПЛОВДИВ

Слово на Руския патриарх Кирил произнесено в храм „Св. Марна“

Ваше Светейшество, Светеиши Максиме, митрополит Софийски и патриарх Български!

Ваше Високосвеществено митрополит Николай!

Господин губернатор, господин кмет, високи представители на държавната власт, скъпи отци, братя и сестри!

С чувств на братска любов и единство в Христа ние споделяме на земата на едностранната на нас България. Именно тук, на тази земя, ние чувстваме особена духовна близост на верващия народ на тази страна, в това число и по силата на общата на вера, до силата на знаменитостта на събългарите, които са станали в нашата обща история.

Тук, в този исторически храм в град Пловдив, аз изпитвам особени чувства. Трудно е да се прелови в думи успешността на вечната младост на Христовото благочестие. Това благочестие преминало през различни исторически епохи, през различни политически ситуации, възвлядало се както в условията на свобода, така и в условията на утрещение и достигнало до нас, когато, влезени в XXI век.

Мистико, класно ние се намираме днес – това е светият храм Филипповски, поменик проповедата на двински апостол Ера. Две хиляди години са изминали, но и дотегна посетите от апостолските думи на Божествено откровение, дават хлянове, и Божията благодат, някога понавеща върху жителите на града на Трите хляма, и до сега привнаса богати плодове.

Този поглед към историята на Пловдив и неговата християнска община пожел за всички нас много важно послание. Църквата Христова и Божествено откровение са по-силни от всякакви сили, които действат в човешката история. Нази за тези две хилядолетия не само географските граници били подложени на промяна – идеали се цивилизации, философски учения, човешки общества. Какво ни напоява за това, което така външно умовно на хората преди две хиляди или преди хиляда и петстотин години? Най-голямото – това си мъртвите паметници, а по-малкото от всичко – нито, вярно, кой-то е разширял и човешката радост, и човешката скръб, и силата на човешкия разум, и силата на човешкото безумие. Но остава неизменната, неизстрембата потребност на човека да се приближава до Бога, да има своето потребно (кае, Лука, 10:42) и да се старее да устройва своя живот в съответствие с Божия закон, с Божьето слово.

Днес стремим се да живеем в съответствие с Божия закон се възприема от мнозина със снизходителна усмивка, а нерядко – с учудване или с презрение. Някои даже възприемат този стремеж със злоба, защото смятат религиозните убявдения за опасна отживелица от миналото. Но ние не се изменяме: така е било и когато дошъл Господ Иисус Христос, когато са проповядвали светите апостоли.

И в историята на християнството в Пловдив ние можем да видим много важни за нас послание. Ето, ние стоим в светия храм, посетили

Патриарх Кирил, остани напеленна беседа в Конвентите на Пловдивския митрополит

на мълченица Марина, и си спомняме поглед на 16-годишната девойка, на която се предлагал живот в аристократично семейство, брак с местния управник, живот в разкош, доволство, принадлежност към силата – блага, за които мечтат и съвременните хора. Тя се отказала от всичко това и като христинка приема страданията.

Когато си спомняме за това, което е било отдавна, се губи остротата на възприетостта. Но когато сами преживяваме нещо подобно, ние чувстваваме тежестта на проблема. И ето днес на христините се предлага същият начин на живот, който се предлагал на Марин.

Предлагат ни се да избираме същите тези наслаждения, радост и спокоен живот, а в замяна на това да се откажем да вървим след Христос. Казват ни: «Вземте всичко от живота!». Много гласуватия реклами, които всички сме виждали, вълтават: «Тя си посветила на това!». Консумирий колкото се възможно повече – в това е твоето благополучие и щастие, имай колкото може повече пари и харчи ги колкото може повече, живей така, както ти показват телевизионните спинажи, както ти предлага рекламата – сто към какво ни призовават.

Всеки христинин трябва да разбере, че не бива да се съмествява вярността към Христа с живот в съответствие с тези потребителски дълбоки ценности. Това съвсем не означава, че всички трябва да живеят в претинята, да бъдем аскети, нищо да не купуваме и нищо да не се ползваме. В центъра на нашия живот трябва да бъде Христос и тогава всичко останало ще се изменя, ще се изгубва в сечен и неизменен смисъл. Това човек придобива дълготайата на живота.

Подвизът на света мълченица Марина – това е забележителен, блестящ пример за нашата младеж. Тук има романтика на героизма, романтика на силата на човешкия дух. Но, за съжаление, младежите не знаят за това. И колко е важно Църквата винаги да остава способна да показва на света този идеал за живот в Христа, справяйки се с всички изкушения на века.

Вих искал сърдечно да благодаря на Вас, Ваше Светейшество, за това, че ние използваме усилки и подпомагане в Пловдив, за да се поможете вие до мен това свято място. Аз съм дълбоко трогнат и щеня доволна, който приехте върху себе си.

Сърдечно благодаря на владика Николай и на събратята администратори, които бяха днес в този храм. Благодаря на всички вас, скъпи братя и сестри, – тези, които успява да влязат в храма, и тези, които стоите на улицата, – за това, че се събирате в таква множества, за да приветствате Московския патриарх и да споделите с него съвместната молитва.

Нека Господ да пазя България, нека Той пазя страните на Светата Рус – Русия, Украйна, Беларус, Молдова и другите страни пастирски обгържвани от Руската православна църква. Нека Господ да прикони Свещата мислост към този град и неговите жители! Приветствам също така и изключително важната руско-българна община на град Пловдив.

Прощай!
прот. Йона КАРАМИКАЛЕН

Фоторепортаж от съборната св. Алурузия в ПКСХП „Св. Александър Невски“

След края на мълченица официалните гости се отправиха към митрополитския дом, където домакините даждоха прием. В двора те бяха посрещати от фолклорния ансамбъл „100 каба гайди“

СЪБОРНА СЪВЪТ ЛИТУРГИЯ В ПСКХУ „СВ. АЛЕКСАНДЪР НЕВСКИ“

„Брато, любите се двай преждь да се“
(Евр. 13:1)

Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвященства, Ваши Прелаци, Ваше Свещество, скъпи гости от Руската православна църква, боголюбиви братя и сестри,

ХРИСТОС
ВОСКРЕСЕ!

„Сей ден, етоже съговори Господ, израильтетъ и възлюбимыя си ои“ (Пс. 117:24). Ден на радост, на всеобща пясална радост с всички изкупени от Христовото Възкресение братя и сестри. В таква дин Спасителни ни приканва към своето обещание и с Него и всички Негови последователи, да се обединим в необходимата сила на Живия Бог. Пасхалият период е най-гъръжствен и всерадостен период от прелаци, давия църковен календар, защото всецело ни веди победата на живодейния Христа над смъртта, изкупуването от греха и вечното спасение. Светата Църква днес почита светите жини мироносици – благоуханията на Възкресението на нашия Господ Исус Христос, и ние, обедини в светлина, духовно сме възраднавни. Пасхата да доведе нас до живия Христос и да ни св. Йоан Златоуст е: „задoг за мира, игопитик на помирение, преговичване на враговете, разпураване на смъртта, дълбоколение от греха и спасение на човека“.

Ето защо, сме чествини, че сега, когато личите на Възкресението галат сръчната ни и разветлана умовте ни в познаване на Истината, имаме способността да отворим обитания си и в топа да прегръдка да отпразним великия ден си поздравим към целокупния братски благоденствие и руски народ в лицето на вседостояния Предстоятел на Руската православна църква патриарх Кирил и сестри братя – светийши Московски и на цяла Русия патриарх Кирил, с всеосъщениа клр, всечестното монашеско братство и богохранимото пство.

Ваше Светейшество, С най-святни чувства на обич в Господя приемятме Вас и достоично Ви съпътняват от името на Светия Синод на Българската православна църква и от мое име, с добре доие, на иерархната и господствуйа българска ема, освената и от прелатята към православния живот, достойнства на св. Руска църква да бият предани до саморевта на делото за Осободението от теж-

Слово на Българския патриарх Максим

кото агаринско иго на което събратя и единоплеменници чедна на България. Техинят поводит на напомня преладността, която са имали жинте мироносици към Спасителя Христа; затова преладна изниква от нас благодарност, която именно в пасхалията период връщачинт български народ победит на колелю и своето неуздание.

Днес българската прелестина София е огласени от гръмкия звън на църковното единство, защото сладокрасните камбани на тази великолепа патриаршеска катедрала са довели до братски братомежна Москва и те именно се явяват символ на това, което калва великит Иерах Йоан Златоуст, читателността на св. Литургия днес съборно възглавиаме и осъждаем – патриарсите на Русия и България. Църквата с дълга не на разделение, а на своето единство и единие“. Всечестният клр и благоочествият народ на родната ни са. Църквата тържествено приивята Ваше Светейшество Московски и Всерусийски патриарх и достоично Ви иерархна делегация. Въ иерархна делегация, която изираз на апостолското наставление: „радайте се, съмирненствуйт се, уважайте се, бъдете единомисленни, живейте в мир, – и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас“ (2 Кор. 13:11). Всеизгиваните и мои приивеното блгок към българския ни народ, когато той е бил в тежко изпитание, а както знаем

от розната ни поговорка „приятельи и единоплеменники“. Историата ни поикава как още в дельнатата 1686 г. в Москва патриарх Йоаким блявасия български стремеж към свобода, която изиража свои племенни Славийски Дубровски и старосръбския Гьрноград, да въздиие нажда, че Русия святая няма да остави православния си събратя. Това с висок иираз на славянско съмирненство и християнски солидарност. Ние, православните български и единоплеменниците български руси, осъвети от архидиаконът багатодития Епифаний Църква, трябва ревниво да пазим и развиваме заветите, дадени ни от нашите славянски прелестивници – св. Кириан Московски и св. Ефтимий, патриарх Гьрноски. Техинят неуморен труд за всецелното единство на св. Православна църква, което и ние сме призвани да опазим, дама възглавиаме за днешния исторически момент на неопататанското развание в единомислие на братските взаимоотношения между нашите сестрини Църкви.

Братски багатодитим на Ваше Светейшество, че точно днес, на този ден, когато прет 1818 г. е ренко благоочествият цар-освободител император Александър II Николаевич, на когото ние дължаме искрена признателност и благодарност, че на истрадалото ни Отечество. Все доидите в родна България, разцърдята от прелестното славие и в приноселите и преладките благоосъщението на небесия сонм свети, просияни на благоосъщението ркма земята. Това бесспорно дава нам основание и предимство, като продължителни на руско-българското църковно единство в пождържане с ренност днешния благообран образ на православното славянство.

Государствено на Ваше Светейшество – Московския и на цяла Русия патриарх, и на Вашите иерархни събщияни на българския жини с едина волята радост за всеки православен българин. Светлата Руска православна църква и христоплювият руски народ всекогда си на протягати крепка деснина в пътя на народностното бие, самостоятелното църковно развитие и прелестно дело. В същиянето на всеки български църковен делен никога не ще изиделне спомощва за приадонително подкрепя на светата Московска Патриаршия на новата ни история за иди-

гането на достоячиелата служба, за възстановяването на архелепсковети на Патриаршия и за нейното канонично признание от всецелното Православие.

В личен план бих желал да подчертам колко братска обич е била проиявана към мое съмирнение от бележите Вашия единомиснични прелестивници патриарси – да бъде вечна тяхната памет – като прелестивне от светата ни Църква и Българското подворие в Москва, както и шератите и любовеливи награди от научите духовни институции на св. Руска православна църква за моиет скромни трудове на богословското поизние и развитие за всеправославното единство. От сърце братски багатодита за всичко в името Господие.

Ваше Светейшество, Все сте с свои си, тъй като руси и българси сме от плътта и кръвта на славяньския род, който е прелестив си светината на Евангелието от равноапостолните създатели на обитания ни съшнена писменост – светите братя Кирил и Методиий, от които единит раннокръстелен брат в Ваш небесни подкрепел.

Мое прелестие и дълбокоси между ние се явяват и наши патриаршка катедрала, итерадена от благоизградената българска народ в чест на св. Александър Невски, който се е прославил преладчията XIII век както свет защитник на християнската вяра и православна всепелне. Благоосъщението на по-

койния Светеиши патриарх Александър II (който е поизгнан в манастишо на българския Национален празник прет 1961 г.) чистина от моштите на св. Александър Невски; закриля българската прелестина. Вашето посещение и отслужаване на св. Литургия в коблицата на 100-годишнина от освобождението на руска са изключително историческо събитие и проява на български Божий прелестив, както и на благодатния вяръжки, осъществияни от нашите църковни подвория, които молитивно възвръщат взаимната ни братска любов.

В знак на братска обич, изиразаме Вашите искрени чувства към Своето Светейшество, Патриарха на Руската православна църква и велико Отечество – Русия, тъй като приителството е както една душа в две тела. Нашите взаимноотличия почитват вярой общия славянский произход, близкия език и православна вяра, духовност и култура. Нека, както ни съшвета св. ап. Петър, да бъдем: „единомисленни, същестивостелни, братоловиви, милосърдни, дружелолюбиви“ (1 Петр. 3:8), та да живеем в църковно-каноническо единение и съдруживеност в духа на завета на Спасителя: „Да все едно будят“ (Йоан. 17:21).

В свиянето на светлата Пасха Христова, друг друга обичаме и тако рием: Христос възкресе из мертьви – Възкрисе воскрес Христос! Амин.
29.04.2012 г.

В края на св. Литургия едината патриаршия си разделилата дворовети в отново историческата срещна и братското същеление

СЪБОРНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ В ПРЕХП „СВ. АЛЕКСАНДЪР НЕВСКИ“

Ваше Светейштво, достоини високороссеищенци и просещени владие, уважаме висши представителни на държавната власт, отци, братя и сестри! ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Днес празнуваме Неделята на жените-мироносици и възмемеме пещи, когато слабите жени, запазени от репреси не по-малко от учениците Христос, се оказали по-силни от апостолите. Те събрали смелост и отишли при Гроба, който бил охраняван от запазители стража. Дори само приближаването към охраняваното от жените гробище, което съставлявало жените-мироносици не се улзлажи. Те се приближили и видели: гробът бил открит, а стражи няма. Мироносиците станали първите свидетели на Възкресението.

В този ден вис, в Руската църква, празнуваме и деня на жените-кръстници, възмемемеме жените, които в трудните години на гоненията на Църквата не се побояла от никого. Техните мъже и синове нерядко се плашеха да не загубят работата си, да разрушат кариерата си, да не ги смърди началството. А жените, подобно на жените-мироносици, не се бояха: те кръсваха своите деца и внуци, често кръстият това от своите мъже, те с подпана на своя живот запазва правдата вярата. Затова днес в църлата Света Рус се извършват молитви за християнците.

Ние днес се молим за жените кръстници в България, които в най-трудните времена издържа същата важна роля в съхраняването на православната вяра в тази страна.

Самото приближаване на мироносиците към Възкресения Христос имаме голямо духовно символично значение. Това е един вид образ на движението на човека към Бога, което никога не е просто. То винаги е съпроводено с изкушения, съблани и страдание, но ако човек достигне пещта, ако в сърцето му се появи Божественото присъствие, то той се възвръща за голяма духова сила. Сам Бог се докозва до неговата човешка природа и човек, възмодостайки със своя човешка ум, с природата си с Божествената воля, става непобедим. Велики страхе си отиват, защото Христос е с нас.

Подобно на верните и мъдри мироносици, светлата Българска църква – най-ярката свет славянската църква – повече от 100 години правеше своите верни към Христа. Българската църква е видела също високо предназначение в продължаването на проповедта на свети-те равноапостолни Кирил и Методий. Именно тази Църква изпраща в Киевска Рус духовство, монаси, книжовници и богословски книги, които стават първите свещени текстове, с които се запознава покръстенният руски народ. И от тогава врълките, които свързват нашата Църква, стават толкова силни, че могат да издържат на всякакви исторически сътресения.

Във времето на османски владичество, в годините на торчини изнежия и жестоко масово унижение на православните българи именно православната вяра вдълбавана император Александър II Николаевич да вземе недесното решение, което навярно с

Слово-отговор на Руския патриарх Кирил

било съпроводено от съмнения, страдание. Защото, за да напиха православните българи, трябвало да встъпи в широкомасабна война. В известен смисъл това била война не само с една страна, окупирала България, но и с тези, които считали това положение на нещата най-добро за тях. Ние знаем, че мнозинство руски воини засадо със своите български братя положил живота си на бойните полета. И тази страница от нашите двустранни отношения никога няма да бъде забравена, защото и братската помощ, която оказала Русия, имало политически замисъл, имало стремеж да придобие нещо, а само искрено желание да освободи православните братя.

Много и други страни събития се имало в историята на отношенията между Русия и България. Величественият храм, в който днес тържествено отслужаме Божествената литургия, е паметник на тези яри, свещени страници от нашата съвместна история.

Ние принадлежим към едината Православна църква и в съвладичество, сме свързани както с една вяра, така и с общия православен начин на живот. Нашите вероци са свързани с особено врълките на солидарност и братство, и никога и никога не се може да изгориш този велич и силен факт.

Когато посещавали България, когато се срещали с български православен народ, виждали светли, чисти, открити лица, разбирали, че намирам смир пред свои братя. Аз прихващам днес този омит така, както го преживях вярва в Пловдив, и

да даде Бог, нашите братски отношения да се съхраняват винаги.

Ваше Светейштво, бих искал сърично да Ви представям, как най-възрастни сред всички Предстоятели на Поместни православни църкви. Вие съхранявате сила на ума, сила на волята, сила на духа. Вие сте признат духовен лидер на своя народ. Аз бих желал да изрази своята най-дълбока искрена любов и признателност както за Вашия принос в духовното водчество на българския народ, така и за Вашия особено принос в живота на Вселенското православие. Радаме се, че част от Вашия живот е свързан с Русия, с Москва. Вие, както и много от нашите архиереи, сте преминали през Московската духовна академия и сте били представители на Българската църква при Московския и на цяла Русия Патриарх.

Бих искал особено да отбележа ролята на нашите подвория – Българското в Москва и Представителството на Руската църква в София. В тези храмове се възвизат имената на Предстоятели и на Руската, и на Българската православна църква, поддържа се адекватна, неформална връзка между нашите Църкви и народи. Толкова е тисно общието между нас – това е проия на дълбокото духовно родство и осъзнаване важността едни за друг на руския и на българския народ.

Бих искал сърично да Ви благодаря, Ваше Светейштво, за гостоприемството, което ми оказвате, особено за това съвместно отслужане на Божествената литургия, в която ние двамата заедно се помозиме на Господа за България и за страните на Светата Рус, възмемем молитви за нашите Църкви и народи.

Нека Божията сила, която е дивела жените-мироносици, устремили се към Гроба Господен, никога да не напуца народите на историческата Рус и България. Никакви съблани и страдание на този век да не ни попречат на нашия път към Христа Възкресения, Вярване, че Господ ще прикони Своята милост към Руската и Българската църква, към нашите народи и страни.

Превод: прот. Йоан КАРАМИХАЛЕВ

В първия ден от визита на гр. Пловдив. На 27 април, вечерта, концертната зала на Руския културно-информационен център (ул. „Шипка“ № 34) бе преръзана до краен предел още преди да започне тържественият концерт. Провната се състоя по повод официалното посещение на Българския патриарх в България е Бс

Тържествен концерт на православния мъжки хор „Анастасио“ в София

организиран от Форум „България – Русия“ и Подворията на Руската църква в София „Св. Николай Мирликийски“.

На концертната програма пристъпва Негово Високороссеищенство Дочковски митрополит Гавриил, Негово Пресвещенство Тивернополски еп. Тихон, председател на Патриаршеската категория „Св. Александър Невски“, софийски духовници, както и представители на Руското консулство у нас. В продължение на два часа руските нещи изпълняваха избрани песнопения от Всеняонното бдение и Божествената в. Литур-

гия. Репертоарът им съдържа едни от най-добрите произведения на тържествената музика, хармонично аранжирани от руски композитори, както и авторски съвременни композиции. Художествен ръководител и диригент на хора е иеродонк Теофил Йеродонит на хора, израни своята благодарност за покана и за оказаната им чест и поздравя с

„Анастасио“ и многократно той бе прикачан да бисово изпълнение. Така прозвуча и впечатляващото песнопение „Рабойничка българоуарно“ с бисовно соловито изпълнение. Иеродонк Теофил, ръководител на хора, израни своята благодарност за покана и за оказаната им чест и поздравя с

топли думи българския братски народ.

В края на концерта певните получиха поздравление и цвета от министър-председателя на Република България Бойко Борисов, Столичната община и Руския културно-информационен център.

Текст и снимки: ВЕСНА ПИТАЙОВА

ПОСЕЩЕНИЕ В РУСКОТО ПОДВОРИЕ

Фоторепортаж от срещата на патриарха Кирил с руската общност в България

Среща на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил с руската общност в България

На 29 април, след отслужването на съборната св. Литургия в патриаршеската катедрала, Негово Светейшество Московският и на цяла Русия патриарх Кирил и придружаващите го висшесредновековният Видимски митрополит Дометий, Тивериският еп. Тихон, председател на църковното настоятелство на ГКОХЛ „Св. Александър Невски“, членове на руската църковна делегация и посланиците в България на Руската федерация – Ю. Н. Исачков, на Р. Беларусь – В. Г. Качанов, на Украйна – Н. Ф. Балтажи, поднесоха венци и цветя пред паметника на император Александър II на площада пред Народното събрание. Там бяха и представители на руската общност в България. След като отпоздока почит на Царя – Освободителя и на воините, отдали живота си за освобождаването на България, те се отправиха към храма на Руското подворие на бул. „Цар Освободител“.

Маткият храм „Св. Николай“ не може да побере всички желаещи да поздравят патриарх Кирил и да получат неговото благословение. Затова половината част от тях излякна околоруховното пространство в трепето очакване. В храма председателят на РПЦ бе посрещнат с кляб и сол от настоятеля на подворието имену Филип (Василец), деца в руски и български национални носии и еноришите при храма.

Светейшият патриарх Кирил и придружаващите го духовници отслужиха азобесе по време на срещата за благополетието и молитвеното настроение дорпринесоха хорът при храма-подворие и гостуващият руски църковен хор „Анастасие“.

След последованието имену Филип (Василец), като поздравя патриарх Кирил с пасхалното приветствие на апостолите и жените-мироносици: „Христос воскрес!“, каза, че посещенията на светещия патриарх в храма, в които ежечовно се възнасят молитви за него, правят този ден исторически.

След това припомни, че преди близо 100 години храмът е построен за нуждите на посолството, но поради трагичните исторически обрбати много скоро той става средточиче и втори дом за всички, които са били принудени да напуснат родината си и да се установят в

София, и днес обединява хора от всички страни на каноническата територия на РПЦ. Срет Филип припомни бележитите духовници, които са служили в този храм, създали са „жива православна руска енория“ и една духовно-интелектуална традиция, зародила се тук, но свързана, чрез отец Всеволод Шпилер и Гласовския Свето-Тихоновски хуманитарен институт, със съв-

руско-българската дружба, основана на общата вяра, на онова духовно единство, което нищо не може да разруши – нито променящите се обстоятелства, нито политическата конкуренция, нито едно или друго разбиране за политическите и икономическите изгоди“, че това е братство „скрелено с кра“.

Патриарх Кирил каза, че и днес, в новите условия, този храм е място за молитва и среща на хора с различни етноси: руси, украинци, беларуси, молдовци и българи, място за приобщаването им към духовните традиции на Светлата Рус и проявяване на особен духовен опит, и че е от изключителна важност „всичко, което се случва тук, да способства за съхранението именно на такъв характер на отношението между хората“.

Той отчете, че когато се събират енориши с различни етноси, култури и литургически традиции могат да възникнат трудности, а те са свързани с различията така, че никой да не остане обиден и ограничен. Важното е същевременно да се запази автентичността на общината, че това са трудности, с които се сблъскват всички подвория, но когато има единство на духовността и вършатите окопо настоятели и когато настоятелът с открито сърце и душа се вслуша в очакванията на своето паство, тези трудности с Божия помощ са преодолими.

Патриарх Кирил каза, че и днес, в новите условия, този храм е място за молитва и среща на хора с различни етноси: руси, украинци, беларуси, молдовци и българи, място за приобщаването им към духовните традиции на Светлата Рус и проявяване на особен духовен опит, и че е от изключителна важност „всичко, което се случва тук, да способства за съхранението именно на такъв характер на отношението между хората“.

Той отчете, че когато се събират енориши с различни етноси, култури и литургически традиции могат да възникнат трудности, а те са свързани с различията така, че никой да не остане обиден и ограничен. Важното е същевременно да се запази автентичността на общината, че това са трудности, с които се сблъскват всички подвория, но когато има единство на духовността и вършатите окопо настоятели и когато настоятелът с открито сърце и душа се вслуша в очакванията на своето паство, тези трудности с Божия помощ са преодолими.

Той отчете, че когато се събират енориши с различни етноси, култури и литургически традиции могат да възникнат трудности, а те са свързани с различията така, че никой да не остане обиден и ограничен. Важното е същевременно да се запази автентичността на общината, че това са трудности, с които се сблъскват всички подвория, но когато има единство на духовността и вършатите окопо настоятели и когато настоятелът с открито сърце и душа се вслуша в очакванията на своето паство, тези трудности с Божия помощ са преодолими.

Той отчете, че когато се събират енориши с различни етноси, култури и литургически традиции могат да възникнат трудности, а те са свързани с различията така, че никой да не остане обиден и ограничен. Важното е същевременно да се запази автентичността на общината, че това са трудности, с които се сблъскват всички подвория, но когато има единство на духовността и вършатите окопо настоятели и когато настоятелът с открито сърце и душа се вслуша в очакванията на своето паство, тези трудности с Божия помощ са преодолими.

Накрая светейшият патриарх изрази надежда, че този храм ще продължи своето пасхално еноришно традиция: да бъде място за бже молитва на хора с различни народности и от различни етноси, да се старата и новата емиграция, руси и българи. Той каза, че при храма-подворие на Московската патриаршия в София е признано да осъществява връзка между нашите Църкви, както и Българското подворие в Москва, но че неговата задача е не само да осигурява контактите между висшата иерархия и духовенството, но и да способства за взаимния обмен на духовния опит между хората, които идват да се молят в храма на подворието.

В спомен от този исторически момент светейшият патриарх Кирил предаде в дар на храм „Св. Николай“ Владимирската храма и пасхалното, църковно-дипломатическо омит между хората, които идват да се молят в храма на подворието.

В благодарност за усилията му като настоятел на подворието, Негово Светейшество връчи на имену Филип (Василец) награден кръст с думите: „Нека Господ Ви помества и Ви укреплява в осъществяването на пастирското, църковно-дипломатическо и литургическо Ви служение за благо на нашите Църкви и нашите народи“.

След като благослови църковното изпълнение, светейшият патриарх Кирил този път крпипата на храма и отпоздока приветстване на множество насколо с „Христос воскрес!“ В обрщението си към тях каза, че този храм-паметник е преработен в много перипетии, но е останал място за среща между руси и българи, украинци, беларуси, молдовци – духовно единство и братство.

След това патриарх Кирил и придружаващите го се поклониха на гроба на архиепископ Серафим (Соболев) в крпипата на храма и отпоздока истинна памет за приснопаметния архирей.

Александра
КАРАМИХАЛЕВА

